

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Leiderschap en gezagsverhoudingen

Schappen en herders

Al eerder heb ik het één en ander geschreven over “het samen-leven in de Gemeente” (zie: [“De Gemeente is een Lichaam – Hoe leven de leden van dit Lichaam met elkaar?”](#)). Een logisch gevolg is het, wanneer ik nu iets schrijf over “leiderschap en gezagsverhoudingen” in de Gemeente – dat is: in het Koninkrijk Gods. Mijn uitgangspunt is dan Mattheüs 9 vers 36-38:

- *“Toen Hij de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben. Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt (sv: uitstote)”.¹*

Uit het hele verband blijkt duidelijk dat het niet genoeg is het grote tekort aan arbeiders te kennen (te weten), maar dat wij de Heere van de oogst ook **moeten bidden**, dat Hij daarin zal voorzien. Maar het komt ook niet alleen neer op het prediken van een Schriftgetrouwe boodschap, die gebracht moet worden door **met Gods Geest vervulde arbeiders** (het grote tekort), zodat de toehoorders ook weten wáár het om gaat, en dat zij zich kunnen bekeren. Het besef moet levendig zijn

¹ Alle Bijbelteksten zijn **door mij** vermeld in de Herziene Statenvertaling / **HSV**, tenzij anders vermeld. (noot AK)

dat er ook schapen leven zonder herder!

Welke geloofsbeleving?

3

Helaas! Door zoveel **misvattingen** en **onjuiste interpretaties** – de praktijk liegt niet – komen velen tot, wat genoemd kan worden, een individualistische geloofsbeleving. Zo dikwijls horen wij in geloofskringen zeggen: “Kijk nooit naar de mens, maar op de Here” ... “Ik ben van Jezus en Hij is van mij” ... “Ik behoor tot die en die Gemeente” (de evangelische prediking heeft hen dan losgemaakt uit een zogenaamde “massabeleving”). Alles goed en wel, maar betekent dit ook dat zij die zó spreken een “persoonlijk contact” hebben met Hem, Die nog altijd “**HET Hoofd**” is van Zijn kudde? En Jezus bedoelt dan in de voorgaande verzen zo duidelijk, dat dit contact, zoals zij pretenderen, **niet** kan geschieden buiten de door Hem uitgestoten (aangestelde) herders om!

Wie dus anders denkt en doet, staat verkeerd – ten opzichte van het Woord van God en ten opzichte van zijn broeders en zusters. God de Heilige Geest, als Uitvoerder van het raadsplan van verlossing, werkt immers Zijn plan(nen) in en voor deze wereld uit door middel van / via de Gemeente. Wie hiervan overtuigd wil worden, bestudeer onbevooroordeeld Efeze 1:22 en Efeze 3 vers 10:

- *“En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als Hoofd over alle dingen*

gegeven aan de Gemeente.”

- *“Opdat nu door de Gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden.”*

De “persoonlijke” beleving als lid van het Lichaam van Christus, is onlosmakelijk van de “gemeenschapsbeleving”! Wanneer **de Heere** van de oogst **roept en plaatst** – het doet niet terzake “wie” – zo doet Hij dat in een “organisme” en nooit in een “organisatie”. Altijd dus in de Gemeente, als één Lichaam in Christus, bestaande uit vele en verscheidene leden en organen:

- *“Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven (sv: dienstkechten), hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest door-drenkt.” (1 Korinthe 12:13)*

Gemeente-zijn

Velen in onze tijd hebben helemaal géén begrip van wat “DE Gemeente” feitelijk is. Zij weten alleen maar van: de voorganger is lief en goed, het zangkoor is prachtig, de liefdemaaltijden zijn verrukkelijk, de Bijbelstudies van Bruid en Bruidegom strelen het hart, de bidstonden worden druk bezocht, enzovoort, enzovoort, maar zij weten niets, totaal niets, van “het wezen van Gemeente-zijn”. Toch is dit de sleutel, zeer belangrijk, tot opwassen (= in geestelijk zin: **groeien**) in Gods Koninkrijk!

Het éne is het gevolg van het andere, en daarom is het noodzakelijk om bepaald te worden bij de structuur van en het leiderschap in de Gemeente. Tijdens een door mij gehouden “seminar” mocht ik over deze kwestie het nodige te berde brengen. Toch ben ik ervan overtuigd dat dit onderwerp nog vele, onaangeroerde, aspecten heeft. In de praktijk zijn er schapen en arbeiders (die werken en leiding geven vanaf de hun toegewezen plaats **door de Heere** van de oogst). En omdat de Gemeente een organisme is en als lichaam functioneert, kan zo iets alleen plaats hebben op basis van de “gelijkwaardigheid” van **alle** leden. Mensen hebben nu eenmaal mensen nodig om tezamen een compleet geheel te zijn. Bestudeer in dit verband 1 Korinthe 12:21-23b en 25:

- *“En het oog kan niet zeggen tegen de hand: Ik heb je niet nodig, of vervolgens het hoofd tegen de voeten: Ik heb jullie niet nodig. Ja, meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist noodzakelijk. En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen, verlenen wij groter eer” ... “Opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden voor elkaar gelijke zorg zouden dragen.”*

Gezag en de uitoefening ervan

Daar zijn mensen in onze hedendaagse (pink-

ster)gemeenten², die zich halsstarrig verzetten tegen gezagsverhoudingen in de Gemeente. En vraagt men “waarom” (?), dan wordt aangevoerd: “op grond van de gelijkheid van alle leden”. Maar in 1 Korinthe 12:28 – behorend tot de context van de zojuist genoemde verzen – lezen wij:

- “God nu heeft **sommigen** in de Gemeente een plaats gegeven (SV: **[aan]gesteld**): ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen.”

En in Efeze 4:11-12 staat duidelijk vermeld dat al deze – **door God geschonken** – bedieningen nodig zijn voor de opbouw van het lichaam, om de heiligen toe te rusten tot gezond dienstbetoon:

- “En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars; **Tot de volmaking van de heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus.**” (SV)

Zij zijn dus “leiders” met een, **door Gods Geest**

² Pinkstergemeenten = De Gemeenten waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van en/of de vervulling met de Heilige Geest – gepredikt en ervaren wordt. **De schrijver spreekt in deze studie vooral – als waarschuwing – tot de “eigen parochie”**. Maar de inhoud van deze studie zal ongetwijfeld ook voor andere Gemeenten en/of christelijke groeperingen (kunnen) gelden. (noot AK)

aangewezen, uitgesproken duidelijke plaats en functie in en voor de Gemeente. Zij hebben ervoor zorg te dragen dat allen gebracht worden tot “de mannelijkheid in Christus”. Dat wil zeggen: tot mannelijke (geestelijke) rijpheid. Niemand zal durven ontkennen dat deze opgedragen taak niet alleen groot is, maar òòk zeer belangrijk!

7 En hierin is de Heere van de oogst te loven en te danken, omdat juist door deze grote verscheidenheid en veelzijdigheid van de bedieningen, de Gemeente beschermd wordt tegen eenzijdige, eigenwillige groei. Alleen dáár kan gesproken worden van een “evenwichtige bediening”, wanneer er ook sprake is van een evenwichtig functioneren van die bediening(en). Deze wetenschap leert ons direct een andere noodzakelijkheid: arbeiders / leiders moeten kunnen samenwerken! Het Nieuwe Testament leert ons dat het leiderschap in de Gemeente nooit berust op een individuele, maar te allen tijden op een **gemeenschappelijke** grond. Voor “solospel” – zoals onderkend kan worden in bepaalde (pinkster) groeperingen³ – is géén plaats!

Leiding en Gemeente

Daar zijn vele Schriftplaatsen die naar het verwerpelijke van dit “solospel” verwijzen. Wij volstaan met er enkele te noemen, omdat tijdens voorge-

³ Zie noot 2.

noemd seminar op details al werd ingegaan:

- *“En toen zij in elke Gemeente door het opsteken van de handen voor hen ouderlingen gekozen hadden en onder vasten gebeden hadden, droegen zij hen op aan de Heere, in Wie zij nu geloofden.”* (Handelingen 14:23)
- *“Om die reden heb ik u op Kreta achtergelaten, opdat u verder in orde zou brengen wat nog ontbrak, en van stad tot stad ouderlingen zou aanstellen, zoals ik u opgedragen heb.”* (Titus 1:5)
- *“Maar hij stuurde iemand uit Milete naar Efeze en liet de ouderlingen van de Gemeente halen.”* (Handelingen 20:17)
- *“Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de Gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heere.”* (Jakobus 5:14)
- *“De ouderlingen onder u roep ik ertoe op (sv: vermaan ik), als medeouderling en getuige van het lijden van Christus en deelgenoot van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden.”* (1 Petrus 5:1)
- *“De ouderling aan de uitverkoren vrouw en aan haar kinderen, die ik in waarheid liefheb – en niet alleen ik, maar ook allen die de waarheid hebben leren kennen –.”* (2 Johannes 1:1)

De hoogst belangrijke beslissing welke destijds genomen werd in Jeruzalem tijdens het apostelconvent, werd niet in handen gegeven van één persoon, noch in die van een paar personen, want

er staat geschreven: “Toen besloten de apostelen èn de oudsten / ouderlingen, mèt de gehele Gemeente, enige mannen uit zich te verkiezen...” (zie [Handelingen 15:22a](#), sv)

9 Het is dus fout, onschriftuurlijk, wanneer mensen worden afgezonderd van de Gemeente, met het oogmerk en doel om hen hun individueel leiderschap te laten uitwerken! Hoe goed ook bedoeld, maar zulk een leiderschap is niet gefundeerd op een Bijbelse structuur.

Daar zijn, helaas, (pinkster)gemeenschappen ⁴ die alleen afgestemd zijn op hun “grote leider”, als op “een paus”. In dergelijke gevallen zijn de resultaten – Schriftuurlijk bekeken – dikwijls beperkt, omdat de “grote leider” vaak zó groot niet is als hijzelf wel denkt. Dat hij zoiets “hoopt te zijn” is een andere zaak. Daar zijn ook leiders, die in hun doen en laten méér willen betekenen dan zij in werkelijkheid zijn. Hier schuilt een groot gevaar. In plaats van te groeien, verloopt ⁵ een Gemeente, en haar geestelijke capaciteit wordt gereduceerd tot “nul”!

Nee, een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid ziet er heel anders uit. Een Schriftuurlijke visie, een **diep geestelijk inzicht**, op en in de Bijbelse structuren, is noodzakelijk voor de leiding van en aan de Gemeente. “Full-timers” zijn onder

⁴ Zie noot 2.

⁵ Verloopt = Een neergaande lijn vertonen. (noot AK)

meer nodig. Zij zijn in staat om alle werk goed op te vangen, temeer als zij allen **vervuld zijn met de Heilige Geest**. Arbeiders die niet gedoopt zijn met Gods Geest staan nog teveel aan de “zèlfkant” van het geloofsleven. Zoiets maakt dat er moeilijk kan worden samengewerkt in Gemeentelijk verband. Al is zelfstandigheid een dierbaar goed!

10 Nooit mag worden vergeten dat arbeiders kunnen worden aangesteld, maar **alleen God stelt de bedieningen**. En wáár ligt die bedieningsgrens? In de praktijk van het Gemeenteleven werkt de Heilige Geest zodanig, dat er een duidelijke ordening gezien wordt. Wanneer geestelijk gezag wordt uitgeoefend zonder de verantwoordelijkheid en uiteindelijk beslissingsrecht, komt onmiddellijk het gevaar van tweedracht en scheuring om de hoek kijken. Voorwaar (!) een niet geringe zaak.

Gezag afhankelijk van taak

Wat te zeggen over “gezagsverhoudingen”?!? Het is niet zo moeilijk om daar kijk op te krijgen. Als er maar inzicht en begrip is voor het onderscheiden werk.

Herders en leraars kennen een “taakomschrijving”. De Bijbel leert dat òòk ouderlingen een herderlijke bediening hebben; vanzelfsprekend met grenzen, die bepaalde gevallen met zich brengen. Het is goed de volgende passages met elkaar te vergelijken:

- “Maar hij (Paulus) stuurde iemand uit Milete naar Efeze en liet de ouderlingen van de Gemeente halen.” ... “Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de Gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.” (Handelingen 20:17+28)
- “Om die reden heb ik u op Kreta achtergelaten, opdat u verder in orde zou brengen wat nog ontbrak, en van stad tot stad ouderlingen zou aanstellen, zoals ik u opgedragen heb.” ... “Want een opziener moet **onberispelijk** zijn, als een beheerder van het huis van God, niet eigenzinnig, niet opvliegend, niet verslaafd aan (sv: niet genegen tot) wijn, niet vechtlustig, niet uit op oneerlijke winst.” (Titus 1:5+7)
- “De ouderlingen onder u roep ik ertoe op, als medeouderling en getuige van het lijden van Christus en deelgenoot van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden: Hoed de kudde van God die bij u is en houd daar toezicht op, niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig.” (1 Petrus 5:1-2)

Ouderlingen en diakenen hebben over het algemeen dezelfde zorg en taak; zij moeten de kudde hoeden en weiden, doch met grenzen, en **niet als heerschappij voerende, maar als voorbeelden** van de schapen.

Profeten hebben niet alleen een “toekomst-voorzegging”, maar op grond van 1 Korinthe 14:3,

moet de boodschap ook “stichtend, vermanend en vertroostend” zijn:

- *“Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw en vermaning en troost.”*

De woorden Gods uit te spreken, is de bediening van de **door God aangestelde** profeet. Uit [Handelingen 14:27](#) in samenhang met [Handelingen 20:4](#) leren wij verstaan dat het apostelschap

12 “teamwerk” met zich mee brengt.

Als er belangrijke zaken moeten worden afgehandeld en in verband daarmee besluiten zullen moeten worden genomen, moet dit geschieden **door allen**. Dat wil zeggen, dat allen die daarbij betrokken zijn zich dienen te stellen onder het gezag van de apostelen en ouderlingen.

De evangelist in het Nieuwe Testament staat in geen geval los van de Gemeenten. Ook deze bediening berust op een meervoudig leiderschap. Mattheüs 8 vers 9 maakt het belangrijke principe voor gezagsdragers duidelijk:

- *“Want ook ik ben een mens onder het gezag van anderen en heb zelf soldaten onder mij; ik zeg tegen de één: Ga! en hij gaat; en tegen de ander: Kom! en hij komt; en tegen mijn dienaar: Doe dat! en hij doet het.”*

Het is een gezag onder een ander gezag, wat gezond is. In een Gemeente als zodanig dienen de leden zich te stellen onder het gezag van de ouderlingen, en de ouderlingen stellen zich onder het gezag van de voorganger. Maar in alles

moeten allen, géén onderscheid en géén uitzonderingen alstublieft, “dienen” en niet “zich laten dienen”:

- *“En toen Jezus hen bij Zich geroepen had, zei Hij: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten macht over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw dienaar zijn, zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.”* (Mattheüs 20:25-28)

Onderworpenheid noodzakelijk

In de Gemeente van Jezus Christus geldt hetzelfde als in een organisatie van de wereld: daar zijn “bazen” en “ondergeschikten”. Niet dat de eersten moeten heersen en de laatsten slaven moeten zijn. Geenszins! Maar naast de door God gewilde “eenheid” dient er toch ook te allen tijde “onderworpenheid” te zijn, zoals Jezus onderworpen was aan God de Vader, niettegenstaande Hijzelf de Zoon was. Jezus’ eigen woorden in Johannes 8:29, komen daarop neer; zie ook Johannes 12 vers 50b:

- *“En Hij Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, omdat Ik altijd **doe wat Hem welgevallig is.**”*
- *“Wat Ik dan spreek, spreek Ik zoals de Vader Mij*

gezegd heeft.”

Volkomen duidelijk is deze onderworpenheid in Jezus' houding te Gethsémané:

- “...**niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede**”! (Lukas 22:42b, sv)

Ook de Heilige Geest, ofschoon dezelfde dingen werkend als Jezus tijdens Zijn rondwandeling op aarde, is tòch aan Jezus onderworpen, Die Hem

14 immers gezonden heeft:

- “Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.” (Johannes 16:7)

De héle bediening van Gods Geest is gericht op de Zoon:

- “Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, **en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen**. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen.” (Johannes 16:13-14)

Deze gezagsverhouding is het meest klassieke voorbeeld van zulke verhoudingen in de Bijbel! In de gelijkheid van alle drie Personen van de Godheid ⁶, is er toch onderworpenheid van de één aan

⁶ In Deut. 6:4 staat: “**Luister, Israë!** **De HEERE, onze God;**

de ander. Zodanige verhoudingen dienen ook gevonden te worden in de Gemeente van de levende God.

15 Waartoe zijn deze verhoudingen nodig? God is een God van vrede en niet van verwarring, en met en door deze verhoudingen in de Gemeente, zijn de kinderen Gods “regeerbaar”. Om “medearbeiders” van God te zijn en te blijven, **tot uitvoering van Gods plan**, is het nodig verlost te worden van de alom-heersende “vrijblijvendheid”. Een andere uitdrukking ken ik zo gauw niet.

De praktijk leert hoe moeilijk het is voor velen in het Koninkrijk Gods om zich te onderwerpen aan gezag, door God zo gesteld. Zoiets berust mees-tentijds op het niet verstaan van het te voeren

de HEERE is één! (dus één Persoon!)” (HSV).

Dit wordt ook onderschreven door het feit, dat de beide cherubs en het verzoendeksel uit één brok goud moesten worden gesmeed (= geslagen) (zie [Ex.25:18](#)). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn drie openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. **Gods wezen is een Eénheid. Hij is één Wezen, één Persoon.** De leer, dat God uit drie personen bestaat, is een dwaling. Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God, te weten:

1. de 1ste Openbaringsvorm van God: de Vader
2. de 2de Openbaringsvorm van God: Jezus, de Zoon
3. de 3de Openbaringsvorm van God: de Heilige Geest.

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest.

- Zie eventueel onze GRATIS studie: “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

beleid, van de te nemen beslissingen inzake vermaning en bestraffing. Hier past het ons om van de wereldse overheid het nodige te leren, bij welke van onderworpenheid sprake is, ook wanneer men het niet eens is over de stappen die ondernomen worden. Gods opdracht aan de eerste mens, Adam, was: te heersen over al het geschapene. Hij ontving dus een “gedelegeerde autoriteit” van God, maar bleef zelf geheel afhankelijk en onderworpen aan God, Zijn Maker. Dat hij tenslotte faalde, door de zondeval, is niet aan God te wijten, noch aan het Goddelijk beginsel. Dit heersen in de Gemeente, in het Koninkrijk Gods, is niet hetzelfde als in de wereld rondom ons. Alle aardse heerschappij dient men te beschouwen als een afschaduwing van de hemelse! Heerschappij in de geestelijke wereld bestaat niet alleen uit heersen over “de overheden, de machten, de geweldenaars van de duistere wereld van deze eeuw, de geestelijke boosheden in de lucht”, maar over al degenen die onder **het door God ingestelde gezag** staan!

- *“Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.”* (Efeze 6:12)
- *“Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat*

zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut.” (Hebreeën 13:17)

Eerst het [Huis Gods](#) en dan pas de vijanden! Duidelijk?

Opstand tegen het gezag

17 Het vraagt wat van onze geestelijkheid, als wij willen inzien en ook erkennen dat **God weet wat Hij doet** door mensen aan te stellen met gezag en hen doet functioneren. Maar dan is ook het dienen in de Gemeente niet meer “vrijblijvend”! Dan kan niet iedereen doen wat in zijn of haar eigen ogen goed is! Want de liefde Gods is het bindend element – als specie voor de levende stenen. Heel anders dan in de wereld. In de wereld spreekt men van en doet men aan “liefde zonder gebondenheid” – wel ‘huwelijks’gemeenschap, maar alstublieft niet gebonden (= gehuwd): de wereldse basis voor ongehuwd samenwonen, iets dat in de laatste dagen hoe langer hoe méér nagejaagd wordt. **Dergelijke verhoudingen mogen in de Gemeente nooit getolereerd worden! Zij zijn nooit uit God, maar werkingen van de boze!** Want de boze, dat is de duivel in hoogst eigen persoon, is de god van deze wereld. De Bijbel leert dat verstoring van Goddelijk gezag altijd berust op “misleiding”. Dit woord spreekt al voor zichzelf en behoeft geen nadere uitleg meer. Het is nooit

anders geweest. Voorbeelden te over in de Bijbel. Bij het ontbreken van gezag – of het verwerpen ervan – in welke vorm of gedaante ook, verdwijnt de samenbinding, omdat er géén liefde meer is. Het gezag, de heerschappij, van Gods Geest in het Koninkrijk Gods is géén slavenjuk. Verre van dat! Dit juk is zacht en geeft rust. Hebreëen 4:3-4 is een bevestiging:

- 18 • *“Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen... Want Hij heeft ergens over de zevende dag (tevens het beeld van het 1000-jarig Rijk – AK) als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust.”*

Ongehoorzaamheid aan het gezag belemmert onze ingang in de rust: het geloofsvertrouwen in God, Die personen aangesteld heeft om alle zaken in Zijn Koninkrijk zo goed mogelijk te regelen. Rust in de volstreekte zin van het woord, omdat ieder lid weet waar hij of zij aan toe is. Deze is onweerlegbaar de geestelijke gesteldheid waarvan de psalmist spreekt in Psalm 40 vers 9:

- *“Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste.”*

Amen.

Gezag en gelijkheid

De gezagsverhoudingen in de Gemeente van Jezus Christus in het Nieuwe Testament zijn niet gebaseerd op het verschil in geestelijk “niveau”,

maar wèl op het functioneren in gelijkheid en broederschap. In dit licht is het helemaal niet moeilijk te verstaan wat in [1 Korinthe 11](#) gesproken wordt over de verhouding tussen de man enerzijds en de vrouw anderzijds. Er staat in [vers 11](#) geschreven, dat “nochtans *de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man, in de Heere, iets is*”. En toch heeft Paulus, de geroepen apostel van en door Jezus Christus, in vers 3 van hetzelfde hoofdstuk geschreven:

- *“Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.”*

En deze woorden zijn opgetekend onder de gezegende zalving van de Heilige Geest. Duidelijk is hier dus sprake van rangorde en gezagsverhouding! Allereerst: **God**, dat is de Vader, het Hoofd van Christus; dan: **Christus**, Hoofd van de man; daarna: de man, hoofd van de vrouw; en man èn vrouw, in hun huwelijksverband, in liefde heersers over hun eigen kinderen:

- *“Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is juist. Eer je vader en moeder (dat is het eerste gebod met een belofte), opdat het je goed gaat en je lang leeft op de aarde.”* (Efeze 6:1-3)
- *“Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals aan de Heere, want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de Gemeente is; en Hij is de Behouder van het*

lichaam. Daarom, zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo behoren ook de vrouwen in alles hun eigen mannen onderdanig te zijn. Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de Gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven,” (Efeze 5:22-25)

God zij de glorie voor zowel Zijn wijsheid als Zijn heerschappij! Halleluja. Amen.

Noot: Het is nuttig, tot juist begrip van gezagsverhoudingen in de huwelijksgemeenschap van man en vrouw, het boek “**HIJ en ZIJ**”⁷, van de hand van deze schrijver, te raadplegen.

CJH Theys

Uit: Tempelbode, mei 1982

Digitaal uitgewerkt door A. Klein

⁷ Deze studie is in mijn bezit, maar is (nog) niet gedigitaliseerd. Een kopie (via inscannen) is mogelijk voor geïnteresseerden. Aanvraag via info@eindtijdbode.nl (noot AK)